



ΠΗΕΙΡΩΤΙΚΑ.

κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου τοῦ 1850 τὴν
 ἴσκιον καὶ Ἀλβανίαν περιηγούμενος, ἐν Δυξέσσι
 πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τινὰ πύργου, ἔξω τοῦ νῦ.
 οὗ τῆς πόλεως ταύτης περίπου ἐν τέταρτον τῆς
 ΒΑ ἀπ' αὐτοῦ ἰστάμενον. Ἔστι δ' ὁ πύργος
 οἰκοδομίας τῆς Βυζαντινῆς, ἐξ εὐμεγέθων, τε
 ὠνων, εἰργασμένων ὀγκῶν ἐγχωρίου πόρου καὶ
 ἰσκιῶν ἀναμ. Ἐκατεκτισμένος, τετράγωνος
 ἴσκιος, ὡς δαίνονται ἐκ τινος κοιλώματος κατα
 ἴσκιος τῆς νοτιανατολικῆς πλευρᾶς, ὅπερ ἐνε
 ἴσκιος αὐτὸν, κατα τὴν μαρτυρίαν τῶν κατοί
 κων Μοχρμεταοί, ἵνα λάθωσι δῆθεν τὸν ἐν
 ἐγκρυστόμενον θησαυρὸν. Εἰς σωρὸν δὲ χῶμα
 καὶ λίθων κατακεχωσμένος, μᾶλλον μὲν πρὸς τὴν
 ΒΑ πλευρᾶν, ἦσαν δὲ πρὸς τὰς ἄλλας δύο
 παραύση κατασταται παρέχει ὕψος 50 περίπου
 ἴσκιος. Ἐν ἀνασκαφῇ τῆς περὶ τὴν βῆστιν μὴ ἀνακα.
 κοιλότητά τινα, ἢ οἶκημα ἀνάλογον τοῦ πάχους
 πύργου, πρὸς ἕτερον σκοπὸν χοχίτιμον, ἢ νῦν
 ἴσκιος αὐτοῦ καὶ τις ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴ φαί
 μαρτυροῦται, ὅτι ὁ πύργος ἀνήκει εἰς τὸ πλῆ
 ἴσκιος πολυαριθμῶν ἐκείνων μνημείων, ἅτινα ὑπὸ
 σχήματα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπὶ χρόνων ἡγεί
 οὐ μόνον πρὸς ἀνάθεσιν ἀναθημάτων εἰσι, εἰ
 τοῦ ὑπὸ τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως;
 Τομ. Α'.

σπηλαίου τοῦ Διονύσου δύο κίονες μετὰ τριγωνικῶν
 κίονοκράνων πρὸς ἀνοθεσιν τριπόδων καὶ τὸ ἐν τῇ
 ὁδῷ τῶν Τριπόδων χορηγικὸν μνημεῖον τοῦ Λυσικρα
 τος (κοιν. Φανάρι τοῦ Δογινοῦς) ἀλλὰ καὶ πρὸς
 ἴσκιον μνημεῖον καὶ διαιώνισιν ἀξιολόγων πράξεων,
 ἐσχάτως δὲ καὶ ὡς ἔργα πολυτελείας καὶ κενοδο
 μίας, οἷαι αἱ θριαμβευτικαὶ ἀψίδες καὶ αἱ στήλαι τῶν
 αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης, καὶ ἐκ τῶν Βυζαντινῶν
 χρόνων ὃ ἐν τῷ φόρῳ τοῦ Κωνσταντίνου (Τ. Ταβούκ
 Παζαρή) κίων τοῦ Μ. Κωνσταντίνου (Τ. Τζεμπερλί
 τὰς) καὶ ὃ ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ (Ἄτ μεϊτανή) κτιστὸς
 ὀβελίσκος καὶ πολλὰ ἄλλα. Ὡς καταλληρότερον ἔθελεν
 ὀνομασθῆ στήλη (κτιστὴ) ἢ πύργος πρὸς διαιώνισιν
 τοῦ ὄντως ἐισθενοῦς, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν, κτιστοῦ
 αὐτῆς, Θεοδώρου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐγγηγεμένη. — Ἡ
 δ' ἐπιγραφὴ κείται ἐπὶ δύο συνημμένων λιθίνων πλα
 κῶν εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς Α. Β. πλευρᾶς ἐντετοιχισ
 μένων καὶ περ δὲ συνεχῶς καὶ ἀνευ τινὸς τῶν στίχων
 διαίρεσεως, ὡς περὶ λόγος, γεγραμμένῃ, ἀρκούτως
 ὁμως ἐμφαίνει ἑμμετρον τὴν σύνθεσιν κατὰ τοὺς συ
 νήθεις ἐκείνου; δωδεκασυλλαβούς Βυζαντινοῦ; στίχου,
 ὡδὲ πως.

*Μαθῶν, θεατὰ, τις ὁ πῆξας ἐν βῆθρων
 τὸν πύργου, ὅπερ καθαρᾶς κτίσμα ἔξενον,
 θαύμαζε τούτου τὴν ἀριστοβουλίαν.
 Παις οὗτος ἀνδρὸς εὐτυχοῦς Ἰω': (ἀρνον)
 σεβαστοκρατοροῦντος, ἄρθου πορφυράς,
 Θεόδωρος, μέγιστος ἐν στρατηγίαις,
 Δούκας, Κομνηνός, εὐσθενης, ἐριράρχειρ,
 Τευχ. ΙΒ'*